

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.111/2022/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. október 5. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. március 7. napján kelt 31.B.393/2021/31. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre enyhíti, a vele szemben elrendelt vagyonek Kobzás összegét 1.521.400.- (egymillió-ötszázhuszonegyezer-négyszáz) forintban állapítja meg.

A III. r. vádlott tényleges tartózkodási helye: Budapesti Fegyház és Börtön, személyazonosító igazolványának száma: igazolványszám

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a 2022. március 07. napján kihirdetett ítéletével Terhelt3 III. rendű vádlottat befolyással üzérkedés büntette [Btk. 299. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt mint visszaesőt 3 év szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra

ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy a III. r. vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra. Emellett 1.565.800.- forintba vagyonekbeosztást rendelt el vele szemben és kötelezte őt 37.250.- forint büntügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú ítéletet az ügyészség a kihirdetésekor tudomásul vette, ellene a III. r. vádlott és védője - három munkanap gondolkodási idő fenntartását követően – jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében. Jogorvoslati nyilatkozataikat külön nem indokolták.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2022. április 14. napján kelt BF.198/2022/3. számú ítéletében a védelmi fellebbezéseket részben alaposnak tartotta, az elbírálásukra a Be. 598. § (2) bekezdés alapján tanácsülés kitűzését indítványozta. Bejelentette, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon nem kíván részt venni.

[4] A fellebbezések irányára figyelemmel rögzítette, hogy a Be. 590. § (3) bekezdés alapján korlátozott felülbírálatnak van helye.

[5] Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút illetve relatív eljárási szabálysértést nem vétett. A III. r. vádlott és védője törvényes jogait maradéktalanul gyakorolhatták, az eljárásban részt vevő személyek figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt.

[6] Kifejtette, hogy a III. rendű vádlott előkészítő ülésen tett feltáró jellegű, a bűncselekményben játszott szerepét részletező, megbánó beismerő vallomása a Be. 504. § (2) bekezdésben taglalt összes feltételnek megfelelt, az a Be. 504. § (3) bekezdése alapján aggálytalanul elfogadható volt, így a törvényszék a Be. 504. § (6) bekezdése alapján törvényesen hozott az előkészítő ülésen a III. rendű vádlottal szemben ítéletet.

[7] Álláspontja szerint a büntetéskiszabási körülményeket a törvényszék hiánytalanul feltárta, azok figyelembe vételével tetterányosan határozta meg a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét.

[8] Helyesen rögzítette súlyosító körülményként a terhelt visszaesői minőségét megalapozó büntetett előéletét, s azt a tényt, hogy a vád tárgyává tett cselekményét a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2013. július 11. napján jogerős 6.BK.22636/2013/2. számú összbüntetési ítéletben engedélyezett feltételes szabadságra bocsátás tartama alatt követte el.

[9] Enyhítő hatással bír a bűnösségre is kiterjedő feltáró jellegű vallomás, a kiskorú gyermek tekintetében fennálló eltartási kötelezettség és nagyobb nyomaték a tetemes időmúlás, ami megközelíti az öt évet.

[10] A beismerés esetére vádiratban indítványozott és az elsőfokú bíróság által a Btk. 565. § (2) bekezdés szerint azzal egyezően törvényesen kiszabott, az 5 éves középértékhez képest jelentősen enyhébb 3 év szabadságvesztést az enyhítő körülmények túlsúlyára és

nagyobb nyomatékára figyelemmel tetтарыanosnak, a speciális és generális prevenció követelményét kielégítő szankciónak tartotta.

[11] A III. r. vádlott visszaesői minőségét megalapozó büntetett előélete, valamint a feltételes szabadságra bocsátás hatálya alatti elkövetés miatt a kiszabott büntetés további enyhítésére nem látott lehetőséget, véleménye szerint egy rövidebb tartamú szabadságvesztés a vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérésére alkalmatlannak lenne.

[12] Felhívta ugyanakkor a figyelmet arra, hogy a közügyektől eltiltás 5 éves tartama törvénysértő, e körben a védelem enyhítést célzó fellebbezése alapos.

[13] A Be. 565. § (2) bekezdésére hivatkozva megjegyezte, hogy a vádirat a III. rendű vádlott beismerése esetére 3 év börtön fokozatú szabadságvesztés, 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés, 300 nap, napi tételenként 5.000.- Ft, összesen 1.500.000.- Ft pénzbüntetés és 1.565.800.- Ft vagyonek Kobzás kiszabását indítványozta. Az előkészítő ülésen az ügyész a vádirati indítványt fenntartotta, ezért a 3 évet meghaladó tartamú 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása törvénysértő.

[14] Az elsőfokú ítéletnek a feltételes szabadságra bocsátás kizárásáról, a vagyonek Kobzásról és bűnügyi költségéről szóló rendelkezéseit törvényes tartotta.

[15] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és a közügyektől eltiltás mértékét 3 évben határozza meg, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[16] Az ítéltábla a Be. 598. § (4) bekezdése alapján a fellebbviteli főügyészség átiratát kézbesítette a III. r. vádlott és védője részére, akik azonban az abban foglaltakra észrevételt nem tettek, bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő és nyilvános ülés kitűzését sem kérték. Az ítéltábla ezért a fellebbezéseiket a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsülésen bírálta el.

[17] Az enyhítés érdekében bejelentett védelmi fellebbezések részben alaposak.

[18] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

[19] A III. r. vádlott és védője kizárólag enyhítés érdekében, vagyis a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján a büntetés kiszabása és az intézkedés alkalmazása tekintetében jelentettek be fellebbezést, ezért az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

[20] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján azonban az ítéltábla azt is vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során történt-e a Be. 607. § (1) bekezdésében, a 608. § (1)

bekezdésében és a 609. § (1) bekezdésében írt feltétlen hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértés, okszerű-e a bűnösségre vont következtetés, és hogy a III. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény minősítése megfelel-e az anyagi jogszabályoknak.

[21] A Be. 590. § (7) bekezdés alapján hivatalból felülbírálta továbbá a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra, a vagyoneლkobzásra és a bűnügyi költségre vonatkozó – ítéleti rendelkezéseket.

[22] A felülbírálat eredményeként a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta. A Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetve a Be. 609. § (1) bekezdés alapján hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[23] Az elsőfokú bíróság a III. r. vádlott bűnösség körében tett nyilatkozatára figyelemmel helyesen járt el azzal, hogy vele szemben az ügyet az előkészítő ülésen elkülönítette és a Be. 504. § (6) bekezdés alapján ítéletet hozott. Az előkészítő ülés jegyzőkönyve szerint a törvényszék a szükséges törvényi figyelmeztetésben részesítette a III. r. vádlottat, aki a jogkövetkezmények ismeretében a váddal egyezően beismerte bűnösségét és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott. A személyi körülmények tisztázásán kívül az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (1) bekezdés keretei között, a beismerés elfogadhatóságának ellenőrzése érdekében a vád tárgyává tett cselekmény lényegére is kihallgatta őt. Ennek során ismételtelen olyan nyilatkozatot tett, amelyben a vádirati tényállással és jogi minősítéssel egyezően elismerte büntetőjogi felelősségét. Egyedül a vesztegetésre kapott pénzösszeg tekintetében volt bizonytalan, azonban bírói kérdésre a ügy nyilatkozott, hogy a vádiratban írt legkevesebb 5000 EUR pénzösszeget a befolyásolásra biztos, hogy megkapta. (Fővárosi Törvényszék 31.B.393/2021/31. jkv. 4.o) Mindezekre tekintettel nem merült fel semmilyen ésszerű kétely, amely a beismerő nyilatkozat elfogadását kizárta volna, azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják. A fellebbviteli főügyészség tehát helytállóan utalt arra az átiratában, hogy a III. r. vádlott beismerő nyilatkozata a Be. 504. § (2) bekezdésben taglalt feltételeknek megfelelt, az a Be. 504. § (3) bekezdése alapján aggálytalanul elfogadható volt.

[24] Tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálhatta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[25] Az ítélet személyi része körében tett megállapítások azonban a tényállásnak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel nem részei, ekként korlátozott fellebbezés esetén is helyesbíthetők. Az ítéltábla ezért a III. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó adatokat az ügyiratok tartalma alapján a következők szerint pontosítja és egészíti ki:

- egyik bokáját az előzetes fogvatartása alatt megműtötték, ízületei tönkrementek, másik bokája ugyancsak műtetre vár;

- bokasérülése miatt nehéz fizikai munkát nem tud végezni, a bv. intézetben hetente 2-3 alkalommal dolgozik, melyből 5-8 forintot keres havonta;
- a Körmentdi Járásbíróság 2017. augusztus 25. napján kelt ítéletének ügyszáma helyesen: 6.B.29/2017/48.;
- a Budapesti I. és XII. Kerületi Ügyésztség 2010. június 4. napján B.XII.2596/2009. számon vádat emelt ellene csalás büntette miatt. Elkövetési idő: 2009. április 15.;
- a Budapesti X. és XVII. Kerületi Ügyésztség 2011. január 13. napján kelt B.1319/2009. számú vádirata alapján eljárás van folyamatban vele szemben csalás vétsége és hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt. Elkövetési idő: 2008. december 20. és 2009. január 12.;
- a Budapesti IX. Kerületi Ügyésztség 2019. augusztus 07. napján kelt B.IX.989/2018/9. számú vádirata alapján eljárás folyik ellene üzletszerűen elkövetett csalás vétsége miatt. Elkövetési idő: 2013. december 1.;
- a Budapesti VIII. Kerületi Ügyésztség 2019. november 29. napján kelt B.VIII.2636/2017. számú vádirata alapján eljárás folyik ellene csalás büntette miatt. Elkövetési idő: 2017. május 11.;
- a Budapesti IX. Kerületi Ügyésztség 2021. február 18. napján kelt B.IX.6015/2018/82. számú vádirata alapján további eljárás van vele szemben folyamatban többrendbeli, üzletszerűen elkövetett csalás büntette és más bűncselekmények miatt. Elkövetési időszak: 2017. december 13. – 2018. július 31.
- a tagállami ítéletek nyilvántartásában nem szerepel.

[26] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárásban is irányadó tényállásban olyan körülményt, amely alapján a III. r. vádlottat fel kellene menteni vagy vele szemben az eljárást meg kellene szüntetni, az ítéltábla nem észlelt. Ilyen körülményre egyébként az eljárás résztvevői sem hivatkoztak.

[27] Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a III. r. vádlott bűnösségére. A terhére rótt korrupciós bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi szabálynak.

[28] A III. r. vádlott visszaesői minőségét jelen eljárásban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.BK.22.636/2013/2. számú összbüntetési ítéletében foglalt alapítéletek alapozzák meg.

[29] A Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból bejelentett fellebbezésre tekintettel az elsőfokú bíróság határozatának írásba foglalásakor Be. 562. § (2) bekezdés szerinti részleges indokolás szabályait megfelelően alkalmazta.

[30] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[31] Mint ahogyan a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. Ezeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés kiszabásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[32] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta és azokat túlnyomórészt az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően értékelte.

[33] Helyesen vette figyelembe jelentős enyhítő körülményként a III. r. vádlott váddal egyező, ténybeli és bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását. Ennek nyomatékát növelte, hogy feltáró jellegű volt és az elsőfokú bíróság észlelése szerint őszinte megbánással párosult [56/2007. BK. vélemény II/11. pontja].

[34] Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a III. r. vádlott javára az elkövetés óta eltelt jelentős mértékű, 5 évet meghaladó időmúlást, amely a III. r. vádlottnak egyáltalán nem volt felróható. E körben még figyelembe kell venni az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt további fél éves időtartamot. Az időmúlás nyomatékát azonban jelentősen csökkenti, hogy a vád tárgyává tett korrupciós cselekmény elkövetése óta több esetben jogerősen elítélték jellemzően vagyon elleni bűncselekmények miatt és jelenleg is több büntetőeljárás van folyamatban vele szemben, amiből a normakövető magatartás hiányára lehet következtetni.

[35] Önmagában a kiskorú gyermek irányában fennálló tartási kötelezettség nem, csak annak teljesítése lenne a javára értékelhető [56/2007. BK. vélemény II/4. pont]. A huzamosabb ideje szabadságvesztés büntetését töltő, illetve fogvatartásban lévő III. r. vádlott gondoskodási kötelezettségének nem tud eleget tenni, arra nem merült fel semmilyen adat, hogy a fogvatartotti keresményéből vagy bármilyen egyéb forrásból (pl. passzív jövedelemből) hozzájárulna gyermeke eltartásához, saját nyilatkozata szerint ebben szülei segítenek. Ennek figyelembe vételét ezért az ítéltábla mellőzte.

[36] Ezzel szemben helyesen értékelte a törvényszék a III. r. vádlott terhére többszörösen büntetett előéletét, külön a visszaesői minőségét is, és a visszaesést megalapozó büntetésén kívüli elítéléseit [56/2007. BK. vélemény II/2. pont]. A bűnügyi nyilvántartás

adataiból kirajzolódó életútja alapján arra lehet következtetni, hogy a III. r. vádlott hosszú időn keresztül, tartósan bűnözői életmódra rendezkedett be, megélhetését részben vagyon elleni bűncselekmények elkövetéséből biztosította. További súlyosító körülmény, hogy jelenleg is ilyen jellegű deliktumok miatt van vele szemben folyamatban más büntetőeljárás.

[37] Az elsőfokú bíróság mindemellett helytállóan értékelte súlyosító körülményként az egyéb büntetőeljárás hatálya és feltételes szabadságra bocsátás próbaideje alatti elkövetést. Abból a tényből, hogy a tudott az ellene folyó egyéb büntetőeljárásokról és a többlethátránnyal való fenyegetettség sem tartotta vissza a bűnelkövetéstől, a személyének nagyobb veszélyességére lehet következtetni [56/2007. BK. vélemény II/2. pont].

[38] A III. r. vádlott terhén megállapított befolyással üzérkedés büntettét a jogalkotó 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A Btk. 80. § (2) bekezdés szerint irányadó középérték az ő esetében 5 év szabadságvesztés.

[39] A feltárt büntetéskiszabási körülmények alapján az elsőfokú bíróság a Btk. 79. §-ában írt büntetési céloknak, valamint a Btk. 80. §-a szerinti büntetéskiszabási elveknek megfelelően határozta meg a III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét, amely e körben megegyezett az ügyészség vádiratban tett indítványával.

[40] A fentiek szerint pontosított büntetéskiszabási körülmények alapján, a III. r. vádlott javára értékelhető tényezők szűkülése miatt a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget eleve a középérték alatt megállapított 3 éves időtartam további enyhítésére. A másodfokú bíróság is úgy ítélte meg, hogy a többszörösen büntetett előéletű, visszaesőként, további büntetőeljárás és feltételes szabadság próbaideje alatt újabb, ezúttal jelentősebb tárgyi súlyú bűncselekményt megvalósító III. r. vádlott társadalomra veszélyessége fokozotabb, vele szemben kevesebb tartamú szabadságvesztés már egyáltalán nem szolgálná sem az általános, sem a különös prevenciós célokat.

[41] Helytállóan észrevételezte ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség, hogy bár a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásának feltételei fennállnak, annak tartamát a törvényszék törvénysértően állapította meg.

[42] A Be. 565. § (2) bekezdés szerint ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadta el, - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - nem szabhat ki súlyosabb büntetést, illetve nem alkalmazhat súlyosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat, illetve az 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány tartalmaz.

[43] Iratszerűen rögzítette a fellebbviteli főügyészség, hogy az ügyészség a vádiratban a III. r. vádlott váddal egyező beismerése esetére 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására tett indítványt. Az ügyészség előkészítő ülésen jelenlévő képviselője a Be. 502. § (1) bekezdés szerinti indítványát változatlanul fenntartotta. Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében azonban – a Be. 565. § (2) bekezdésébe ütköző módon – törvénysértően az ügyési indítványnál súlyosabban, 3 év helyett 5 évben határozta meg a közügyektől eltiltás tartamát.

[44] Erre tekintettel az ítéltábla a III. r. vádlottal szemben kiszabott mellékbüntetés tartamát a Btk. 62. § (1) bekezdés keretei között a szabadságvesztés tartamához igazodóan ugyancsak 3 évben határozta meg.

[45] A teljesség kedvéért az ítéltábla megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság az erre irányuló ügyészi indítvány ellenére törvényesen mellőzte a III. r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabását. Az ítéltábla egyetértett azzal, hogy az immár 5 éve fogvatartásban lévő terhelt megfelelő jövedelemmel, vagyonnal nem rendelkezik és miután passzív, például bérbeadásból vagy egyéb forrásból származó rendszeres jövedelem sem igazolt nála, a pénzbüntetés kiszabásának feltételei nem állnak fenn.

[46] Az egyszerűsített felülvizsgálatra tartozó ítéleti rendelkezések az irányadó törvényhelyeknek megfelelnek. Az elsőfokú bíróság törvényesen, pontos jogszabályi hivatkozással állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, és helyesen zárta ki a III. r. vádlottat a feltételes szabadság kedvezményéből. Ugyancsak törvényesen rendelkezett a bűnös úton szerzett pénzösszeg elvonásáról, a vagyonekbevétele jogszabályi alapja a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja. A vagyonekbevétele alá eső pénzösszeg azonban pontosításra szorult. Az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás szerint a III. r. vádlott legalább 5000 eurót kért és kapott a vesztegetési cselekménnyel összefüggésben. A törvényszék az ügyészi indítványnak megfelelően a 2016. évi elkövetési időszakra vonatkozó a Magyar Nemzeti Bank által meghatározott 313,35 forint/euró középárfolyamon számította ki a vagyonekbevétele összegét. A másodfokú bíróság ezt figyelemmel arra, hogy a legalább 5000 EUR átvételére 2016. évben ismeretlen időpontban és módon került sor, a terhelt számára legkedvezőbb 2016. évi legalacsonyabb MNB középárfolyamot – 304,28 forint/euró – alapul véve 1.521.400 forintra módosította. Az elsőfokú bíróság egyebekben törvényesen kötelezte a bűnösnek kimondott III. r. vádlottat a védői díjjal felmerült bűnügyi költség viselésére, annak összegét is számszakilag pontosan állapította meg.

[47] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok körében a III. r. vádlott átszállítására tekintettel pontosította a tényleges tartózkodási helyét a fogvatartás jelenlegi helye szerint [Be. 10. § 15. pont, Be. 451. § (3) bekezdés] és feltüntette a személyazonosító okmányának számát [Be. 184. § (2) bekezdés e) pont].

[48] Az ítéltábla a fenti indokokra figyelemmel – a Be. 598. § (2) bekezdés szerint tanácsulésen eljárva – a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb, a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[49] A másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Dr. Szalai Géza s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. március 7. napján kelt 31.B.393/2021/31. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.111/2022/6. számú ítéletében írt változtatással 2022. október 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. október 5.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke